

Comentariul schitei D-I Goe scrisa de Ion Luca Caragiale - a doua parte

Se poate spune ca Goe este un Ionel (din "Vizita") "evoluat", care intre timp a intrat in scoala si s-a grabit sa-si inaugureze "cariera" de repetent in alte conditii, acest copil, cu o curiozitate specifica varstei, ar fi evoluat altfel, ar fi ajuns un baiat binecrescut Vinovata de faptul ca Goe a devenit un copil prost crescut, rasfatat si impertinent este familia care savarseste grave greseli de educatie. Schita incepe cu prezentarea unei asemenea greseli, care consta in inversarea raportului munca-recompensa. Din alineatul al doilea aflam ca "eroul" nostru este obisnuit sa primeasca totul, imediat, la comanda "D-I Goe foarte impacientat si, cu un ton de comanda zice incrunat.

-Mam'mare, de ce nu vine?... Eu vreau sa vie"...

Greselile de educatie abunda. Scriitorul sugereaza in finalul schitei cea mai grava greseala de educatie: indemnul direct la fuga de raspundere, pentru a nu se sti cine a tras semnalul de alarma. "Mam'mare doarme in fundul cupeului cu puisorul in brate"...

Slabiciunea vinovata a parintilor, ingaduinta impinsa pana la absurd fata de greselile copiilor, fata de jignirile aduse celor mari, naivitatea cu care socotesc drept desteptaciune obraznicia toleranta dintr-o dragoste rau inteleasa si gresit manifestata - toate acestea dezvaluie o dureroasa carenta sociala.

Comportarea lui Goe ne aminteste de relatiile vesnice dintre copiii rasfatati, parintii si bunicii lor. Arma cu care Caragiale a lovit in moravurile societatii in care a trait este rasul, provocat de aspectele comice presarate cu maiestrie de-a lungul naratiunii. Ironia, mijloc principal de realizare artistica in aceasta schita, intra in functie chiar cu primele cuvinte ("ca sa nu mai ramana repetent si anul acesta") care arunca o lumina cruda asupra mentalitatii unor parinti, ca apoi sa faca cateva incizii in "moralitatea" familiei burgheze. Prin Goe, I.L.Caragiale a creat tipul copilului lenes, rasfatat si incult total lipsit de educatie.

Caragiale este cel mai bun cunoscator al limbii vorbite in vremea sa Limbajul personajelor este curent mediului caruia apartin si se impune prin realismul lui firesc.

Foloseste cu arta cuvintele la locul potrivit De exemplu, intrebuintand forme alterate ale limbajului (marinal, mariner, marinel, ciucalata, bulivar, n-am declarata etc.), frantuzisme - semn de distinctie (parol, tanti), cateva "caragialisme" (esti nebuna?; ce simtitor e; e lucru mare!) scriitorul isi caracterizeaza mai intens personajele si lumea multa, mic-burgheza din care fac parte. Utilizarea dialogului ca mijloc principal de expunere confera acestei schite caracterul de sceneta.

Cu mijloacele artei desavarsite, Caragiale satirizeaza atmosfera nesanatoasa in care se formau copiii in unele familii ale societatii burgheze.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

G. Ibraileanu constata ca in schitele lui Caragiale e vorba mereu despre "ridicolul ce rezulta din neasimilarea civilizatiei, din spoiala civilizatiei, din contrastul dintre pretentie si realitate:...

Indiscutabil, Caragiale se afla in fruntea scriitorilor care au cultivat schita in literatura romana B. St.Delavrancea, IA Basarabescu; Emil Garleanu, I. Al. Bratescu Voinesti Nicolae Velea, s.a.m.d